

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3286/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Елма Папић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење Ужице, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 146/19 од 07.03.2019. године, у седници већа одржаној 11.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 146/19 од 07.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 146/19 од 07.03.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сјеници П бр. 58/17 од 15.11.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражено да се тужена обавезе да јој, на име накнаде штете, исплати износ од 59.542,50 динара, са припадајућом каматом, као и њен захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж бр. 146/19 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете која се састоји у томе што тужилци није исплаћено потраживање према предузећу са друштвеним капиталом, а које јој је признато у стечајном поступку. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, у погледу објективне одговорности Републике Србије за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неостварења потраживања утврђених у стечају над предузећима са већинским друштвеним или државним капиталом, не одступа од става Врховног касационог суда, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 14.02.2017. године. Вредност предмета спора, наведена у уводу првостепене пресуде је износ од 59.542,50 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилце недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић